

TRANSSEVİKAL HÜCRELERDE İN SİTU HİBRİDİZASYON (FISH) İLE NONİNVAZİV ERKEN PRENATAL TANI

Volkan BALTACI, Tolga ERGİN, Hulusi B.ZEYNELOĞLU, Mehmet H. ERGENELİ, Esra KUŞÇU, Sertaç BATIOĞLU
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
Ankara

Amaç: 1. Trimester gebeliklerde, prenatal tanı amacı ile fetal hücre elde etmede uterin veya endoservikal lavaj metodlarının etkinliklerinin karşılaştırılması.

Yöntem: Transservikal hücreler, 7-10 haftalık gebelikleri olan ve istemli olarak dilatasyon ve küretaj yapılan 25 hastadan alınmıştır (13 hasta uterin lavaj, 12 hasta endoservikal lavaj). İşlem sonrasında fetal sexin konfirme edilmesi amacı ile sitogenetik analiz için plasenta örneği alınmıştır. Her iki metodla alınan hücreler in situ hibridizasyon (FISH) yöntemi ile işleme tabi tutulmuştur ve bu işlem 18,X ve Y kromozomları için üç renkli hibridizasyon protokolü ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Fetal sex tayininde FISH prosedürü için, 13 uterin lavaj'dan 12'sinde (%92.3) ve 12 endoservikal lavaj'dan 10'unda (%83.3) yeterli hücre elde edilmiştir. FISH prosedüründe sinyal tespiti, ortalama olarak %91.7 oranında gerçekleşmiştir (%83-%97). 12 uterin lavaj hastasının 11'inde (%91.6) ve 10 endoservikal lavaj hastasının 8'inde (%80.0) fetal sex tayini doğru olarak gerçekleşmiştir. 6 uterin lavaj örneğinin 5'inde (%83.3) erkek fetus doğru olarak tespit edilirken endoservikal lavaj örneklerinde bu 7'de 5 olarak (%71.4) gerçekleşmiştir. Toplamda fetal sex, uterin lavaj metodunda %84.6 oranında doğru olarak tespit edilebilirken, endoservikal lavaj grubunda bu oran %66.7 olarak gerçekleşmiştir ve aralarında istatistiksel bir farklılık bulunmamıştır. ($p>0.005$)

Sonuç: Bu çalışma göstermektedirki, uterus alt segmentlerinde fetal orijinli hücre bulunma ihtimali vardır ve hatta bu hücreler 7 haftalık gebelik dönemi kadar erken dönemde başarılı olarak elde edilebilmektedir. Ek olarak, endoservikal lavaj metodu en az uterin lavaj metodu kadar efektiftir ve bu yöntemlerle elde edilen hücreler FISH prosedürü yardımı ile anöploidi ve fetal sex tayininde başarı ile kullanılabilir.

GEBELİKTE ANORMAL GLUKOZ TOLERANSI İLE PREEKLAMPSİ İLİŞKİSİ

Mehmet H. Ergeneli, Tolga Ergin, Hulusi B. Zeyneloğlu, Esra Kuşçu, Mithat Erdoğan
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı,
Ankara

Amaç: Gebelik sırasında anormal glukoz toleransı saptanan hastalarda preeklampsi gelişme sıklığını araştırmaktır.

Yöntem: Ağustos 1995 ile Eylül 1998 tarihleri arasında 236 gebeye, gebeliklerinin 24 ile 28'inci haftaları arasında 50-gr glukoz ile tarama testi yapıldı. Bunlardan sonuçları 140 mg/dl'nin altında olanlar normal glukoz toleransına sahip olarak isimlendirildi. Sonucu yüksek olanlara 3 saatlik glukoz tolerans testi yapıldı. Tolerans testinde iki değer pozitifliği olanlar gestasyonel diabetes, diğerleri anormal glukoz toleransı olanlar olarak isimlendirildi. Her üç grup gebede preeklampsi hızları araştırılarak sonuçlar nonparametrik testler ve Student's t testi ile değerlendirildi.

Bulgular: Yüz seksen gebede (%76) normal glukoz toleransı, 45 gebede (%19) anormal glukoz toleransı ve 11 gebede (%5) gestasyonel diabetes mellitus saptandı. Gruplar arasında yaş, parite, bebeklerin doğum tartısı, preterm doğum oranı, erken membran rüptürü oranı, düşük doğum ağırlıklı bebek oranı ve bebeklerin yoğun bakım ünitesine yatırılma hızı açılarından fark yoktu. Vücut kitle indisi (body mass index) >25 olanların oranı anormal glukoz toleransı ve gestasyonel diabetes gruplarında belirgin olarak yüksekti (sırasıyla %13, %33, %55; $p=0.002$, $p=0.001$). Preeklampsi görülme hızları %6, %18 ve %27 idi. Normal glukoz toleransı olan grupla karşılaştırılınca anormal glukoz toleransı olan grupta 3.3 kat, gestasyonel diabetes olan grupta 5.76 kat daha sık preeklampsi geliştiği gözlemlendi ($p=0.018$ ve $p=0.036$).

Sonuç: İki yüz otuz altı olguluk bu seride, gebelik sırasında glukoz toleransının bozuk olduğu saptanan gebelerde preeklampsi daha sık olarak gözlemlendi.